

Festes patronals *Santa Anna*

Moscari 2024

SALUTACIÓ I CONVIDADA A FESTA

Estimades Moscarienques, estimats Moscariencs:

A les portes de Santa Anna, vos volem convidar a tots als actes festius que hem preparat amb molta il·lusió i sentiment per celebrar junts les Festes Patronals en honor a la nostra patrona Santa Anna, amb tot l'esperit festiu i emotiu que això comporta.

Només una vegada a l'any, però amb la major de les intensitats, el poble viu la seva patrona amb un esperit de festa i bulla immesurable.

Les canyes verdes engalanades, els carrerons endomassats, els carrers endiu-menjats i les places respirant el perfum de la festa major, estan llests per celebrar junts totes les celebracions festives.

És el perfum d'almesc i el de la murta, el moviment de les canyes verdes engalanades amb cintes, el so de les xeremies, l'especial decoració floral dels nostres carrers, que ens fa reforçar el nostre sentiment de poble, un veritable sentiment de cohesió i cooperació, dins una bella contrada declarada Patrimoni Mundial de la Humanitat per tots ben estimada.

Perquè els perfums ens fan cercar l'aroma dels valors més importants de la vida i ens recorden que som un poble obert a totes les cultures, a tots els ideals més grans i a totes les persones. Moscari viu la Festa Major amb ganes i envoltat dels perfums que enamoren.

Celebrem la nostra Festa Major, i la Festa des Fadri, com a referent d'interès cultural únic a Mallorca amb la major de les intensitats refermant la nostra identitat i la nostra història com a poble. Uns protocols i normes farcides de l'evolució de la festa més estimada.

Es moment per retre homenatge als nostres majors, ells que són la llum que ens il·lumina el camí de la experiència i de la paciència, de la saviesa i de la perseverància.

I una forta salutació als nouvinguts, així com a les persones mancades de salut perquè també coneguin i puguin celebrar la festa tots plegats.

La Trobada de Pintors, acte lligat a les celebracions de les Festes Patronals, on enguany la dedicam a la memòria del nostre amic i pintor Gabriel Pellicer, participant i sempre col·laborador d'aquesta trobada d'artistes d'arreu de Mallorca.

I és que Moscari m'enamora. Un poble amb ganes de festa, bulla, i respecte, que vol afrontar el futur ple d'il·lusió i d'esperança. Veniu i gaudiu, convidau a festa.

Moscari està de festa, és la Patrona, és Santa Anna.

Santa Anna, Patrona del nostre poble, protegiu sempre Moscari i feis que aquests dies de bulla i d'alegria arribin amb més il·lusió que mai a totes les nostres contrades.

En nom de tots els companys de la corporació municipal i en el meu propi quedau tots ben convidats a les Festes de la Nostra Patrona. Bones Festes i molts d'anys.

Moscari, juliol de 2024.
Rafel Gelabert Tortella.
Batle de Moscari.

Dimecres 24 de juliol

- 18.30 h.** Repicada de campanes anunciant l'inici de les Festes Patronals. S'oferirà a Sa Placeta de l'Església un gelat a tots els assistents.
- 19.00 h.** Pregó de Festes intergeneracional a càrrec de Simó Romillo i les seves netes, a l'Església Parroquial de Santa Anna.
- 19.30 h.** Actuació musical a càrrec de Francina Mateu Duo, a l'Església Parroquial de Santa Anna.
- 20.00 h.** Inauguració i Obertura de l'exposició: In memoriam de Gabriel Pellicer. Exposició de pintura al Centre Cultural Can Roig.
- 20,30 h.** Vetlada de jocs infantil a Sa Plaça Major amb castells infables.

Moscarí Finca Service
Mantenimento & Gestiones

Karin Mönke

C/ Pou 1A - 07316 Moscarí
949 185 146 - 971 876 260
moscarifinca-service@gmail.com
www.moscar-finca-service.es

es **Recò** de's **FOC**

ESTUFES I FOGANYES
LLENYA I PELLETS

C/ Andreu Feliu 32. 07010 Ciutat
esrecodesfoc@gmail.com

Tel. 655 366 878
www.esrecodesfoc.com

Sa Botiga
Fresh Food
Moscarí

Centre de
Fisioteràpia
i Osteopatia

TRAMUNTANA

Pere Gelsbert Torralba
Telf: 620.233.447
C/14, 48/1
E/1105 Barrials, 2 Moscarí

www.tramuntana.com
tramuntana.com

Dijous 25 de juliol

- 11.00 h.** Espectacle de màgia / Contacontes:
El llibre màgic del Gran Cassanyes al Centre Cultural Can Roig.
Ho organitza: Biblioteca Municipal de Moscarí.
- 20,00 h.** Vetlada de Mostra de producte local: Això és mel! A Sa Plaça Major.
Mostra i tast de vins de Can Gelat.
Mostra i tast d'oli d'oliva verge extra de Sa Parellada.
Mostra i Degustació de mel: Es Raiguer.
Mostra de sabons naturals de Color i aroma.
Exposició de la ceramista Carme Baltasar.
- 21.00 h.** Vetlada de jocs a Sa Plaça Major.
Tallers infantils de pintacares, taller de dibuix i molt més.

Escultures
de
**ANATOLIY
NEZNAMOV**

man
obrasman.es

DESDE 1944

PLANTES ORNAMENTALS
PERTUTZANTS
PANSOS I CORALS
CERAMQUES

COMPL. JARDINERIA
ABSORBAMENT
I MONTATGE
DE JARDINS

PLANTES INCA

MAGAZEN AGRICOLA - CENTRE DE JARDINERIA

Tel 971 883 681 - Ctra. Inca a Llubí, km. 1,400

www.plantesinca.com - comercial@plantesinca.com

Flors naturals
y artificials
Servici a domicili
**Floristeria
Prohens**

Pàrrec 31
TEL. 971 50 19 10 - 862 258 932
07300 INCA - Mallorca

CAN GELAT
ECOLOGICAL ESTATE

Ceramista Carme Baltasar

C/ Campanet, nº 22 07316 Moscarí (Selva)
Tfo. 971 515 445 - (+34) 655 366 878

<https://ceramistacarmebaltasar.blogspot.com/>
e-mail: esrecofesoc@gmail.com

gràfic.68
servels gràfics

info@grafic68.es
www.grafic68.es

kromart
gràfic

info@kromartgrafic.com
www.kromartgrafic.com

Binissalem

Divendres 26 de juliol

- 10.00 h.** Elaboració de l'ornamentació floral al Carrer Nou, Carrer d'Alfons XIII, Carrer d'Espanya, Carrer de Sor Maria dels Dolors, Plaça Major, Carrer de Campanet i Carrer des Pou.
- 19.00 h.** Taller infantil al Centre Cultural Can Roig.
Ho organitza: Biblioteca Municipal de Moscari.
- 20.00 h.** Concurs de decoració de balcons i portals més ben engalanats.
Temàtica floral.
Inscripcions a la Biblioteca Municipal de Moscari fins dia 19 de juliol.
- 20.30 h.** Concurs de disseny per a la camiseta oficial de les Festes Populars Moscari 2024.
Presentació de propostes fins el 31 de juliol.
(Vegeu programa a part).
- 21.30 h.** Sopar de Festa Major a la fresca a Sa Plaça Major.
L'ajuntament aportarà el pa, tomàtiques, oli, vi i aigua fresca.
Vine a compartir una vetlada a la fresca amb bona companyia.
- 22,00 h.** Vetlada d'humor a Sa Plaça Major. Espectacle "Queridos Mallorquines" a càrrec del reconegut monologuista Rubén Garcia i Xavi Canyelles com artista convidat.

Nou Art
FLORISTERIA

C/. Jocs,9 - Tel. 971 88 19 52 - 605 67 24 61
INCA (Mallorca)

**ESTANC DE
MOSCARI**

C/. Sor Maria dels Dolors, 8
Tel. 971 51 50 10

**FLORISTERIA
Flormanía**
Tel. 971 507 835
Mòbil: 699 929 500

C. Fog Juniper Serra, 9 - Inca - Mallorca

FLORS I PASSIÓ
LOQUES MALLORQUINES

Ante florales cualquier ocasión.
Decoración locales y eventos.
Servicio a domicilio.

f lora passio

Av. Du Alcúdia, 21 Inca T 656006704 lora.passio@gmail.com

Poble de Moscarí,
que ets d'hermós i eixerit,
maldament sigues petit,
ets gran en festes i alegria,
ets teu carrers tranquils,
quan vénen les festes de juliol i
agost,
són plens de gent,
que nosaltres esperem amb els
braços ben oberts,
i et hi donem la mà,
en senyal de pau i germànor,
com no podria ser millor,
ets hi donem la nostra amistat,
perquè Moscarí és com una
floreta petita,
de la que tots gaudim dels seus
colors i perfums.
Visca Santa Anna, patrona de Moscarí
el meu poble estimat !!!

FLORS CAN PELAT

Carretera Palma-Alcudia Km. 34.4
Tel. 652 19 91 44
07316 Moscarí

ma||nca

Dissabte 27 de juliol

- 09.00 h.** XXIX TROBADA DE PINTORS A MOSCARI.
Inscripcions de 9.00 a 10.00 h al Centre Cultural Can Roig.
Durada de la Trobada: tot el cap de setmana.
(Vegeu programa a part).
- 10.00 h.** Elaboració de l'ornamentació floral al Carrer Nou, Carrer d'Alfons XIII i Carrer d'Espanya, Carrer de Sor Maria dels Dolors, Plaça Major, Carrer de Campanet i Carrer des Pou.
Mostra d'escultures i estand de la Serra de Tramuntana al Carrer d'Espanya.
- 11.30 h.** Berenada a la Casa des Poble amb els participants a la decoració de carrers.
- 17.00 h.** Recollida i repartiment de canyes a les cases de les fadrines i dels fadrins.
- 17.30 h.** Pintada amb guixos de colors al Carrer d'Alfons XIII.
Arbre dels desitjos. Vine al Carrer d'Espanya a omplir el nostre arbre dels bons desitjos penjant fulles de diferents colors, amb els desitjos més importants de cadascú.
- 19.00 h.** Visita a les cases que han participat al V Concurs de decoració de balcons i portals més ben engalanats.
Inscripcions a la Biblioteca Municipal de Moscarí fins dia 21 de juliol.
- 19.30 h.** Recepció d'autoritats a la Casa des Poble i visita a l'ornamentació floral dels distints carrers.
Al carrer d'Espanya mostra d'art i empresa.
- 53è HOMENATGE A LA VELLESA.**
- 20.00 h.** Missa d'honor per als nostres padrins i padrines a l'Església Parroquial de Santa Anna de Moscarí amb la participació de la Coral Parroquial dirigida per D. Miquel Tortella.
- 21.00 h.** Actuació folklorica de "S'Agrupació Festa Pagesa" de Mancor de la Vall.
- 21.30 h.** Lliurament d'obsequis als padrins del poble: Jaume Capó Pons i Catalina Rigo Ramis a càrrec de les autoritats locals.
Lliurament d'obsequis als homenatjats.
Lliurament d'obsequis als naixements de 2023-2024.
Al llarg de l'acte se servirà un refresc popular als homenatjats.
-

Diumenge 28 de juliol

FESTA DES FADRÍ.

- 09.00 h.** Alborada de xeremiers pels carrers del poble. Convidam a endiumenjar tot el poble; es demana endomassar i enramellar els carrers i els frontis de les cases, treure cossiols, obrir les portes als visitants i acollir als nostres familiars i amics a la nostra estimada festa Major.
- 09.30 h.** Lliurament a l'ABANDERAT de l'estendard a la Casa des Poble.
- 09.45 h.** Recollida del Fadrí Major per acompanyar-lo fins a l'Església Parroquial.
- 10.00 h.** Sortida del FADRÍ MAJOR per recollir les fadrines i els fadrins amb l'acompanyament de l'ABANDERAT i dels XEREMIIERS. Es demana que les nines i els nins i les fadrines i els fadrins vesteixin el vestit tradicional de pagès.

- 11.30 h.** OFICI MAJOR I OFRENA FLORAL A SANTA ANNA a l'Església Parroquial.

Hi participarà la Coral Parroquial i es ballarà el Ball de l'Oferta a càrrec dels membres de l'Escola de Ball Mallorquí de Moscari, amb l'acompanyament de l'organista D. Miquel Tortella, després de la presentació d'ofrenes. A la cloenda, cant dels Goigs de Moscari.

- 12.00 h.** REFRESC POPULAR ofert per la Parròquia de Santa Anna de Moscari a la Placeta de l'Església.

- 21.30 h.** Teatre a Sa Plaça Major, a càrrec del grup Argelagues Teatre de Son Macià amb l'obra: "Nina" de Miquel Mascaró.

- 23.00 h.** Pregària d'acció de gràcies per les Festes Patronals a la Capella de Santa Anna de l'Església Parroquial de Moscari.

Els actes i esdeveniments anunciats en aquest programa es poden veure sotmesos a anul·lacions i canvis de data o d'horari per causes alienes a la voluntat de l'organització o pel compliment de les instruccions de les autoritats competents.

Pregó de festes 2023

Moscari, 26 de juliol de 2023

Bon vespre a tothom,

Som el fill d'en Rafel ciutadà de cas Sabater vell.

Així és com havia après a respondre, de nin, a qui m'escometia pel poble – demanant-ne d'on era, més que no qui era; un matís important – quan veníem, amb mon pare i ma mare, a passar el dia o quedar a romandre a ca la meva padrina de fonts i germana de mon pare, na Francisca Sabatera (o de can Marquesí), a can Riera, avui un hotelet. Sales de luxe on hi havia la perxa del porquim.

Ho dic, tot això, perquè almenys els que són un poc més grans com per haver-los conegut o haver-ne sentit parlar, sàpiguen qui som/d'on som, d'on vénc i que malgrat no ser nat ni haver viscut mai a Moscari, les arrels les tenc aquí, tot i que les tanyades s'han enfilat per altres rodals de Mallorca. Cont això de les arrels, perquè avui, en part, en xerraré, d'estar arrelat. Ah, i per posar més context d'arrelament – la casa on hi ha el centre social, can Cullera, era ca la meva repadrina, n'Antònia Mascaró, a qui ma mare sempre s'havia referit com a padrina Cullera. Malnom que em sembla que s'ha perdut, al poble, i que per això – pel que m'han dit – molta de gent no sap d'on ve el nom de la casa.

Quan en Llorenç Nyegos, el fill de la meva cosina, na Bel Pastera, féu de missatger per proposar-me ser el pregoner de les festes de santa Anna vaig dir un sí contundent i immediat, i si no és així que ell em diga mentider, perquè crec que era fer un lleig gros defugir aquesta deferència i honor (gràcies, senyor batle).

Tan ràpid va ser el sí, com començar a passar pena – els que em coneixen ja sabem que això ho tenc bo de fer – sobre què, i com, podia dir jo res un poc substancials i adequat a l'entorn on ho faria, Moscari i als moscariencs i en temps de festa.

Els pregons són, per definició, un "discurs pronunciat en públic en ocasió d'una festa o d'una celebració, que anima la gent a participar-hi". Com a part d'aquest encoratjament, de crida a la festa, els pregoners habitualment parlen de qualque aspecte rellevant de la vila o del país, fent-ne lloança de les virtuts o de les especificitats arquitectòniques, patrimonials, històriques, etnogràfiques, industrials, botàniques, lingüístiques, geogràfiques... I jo, de totes aquestes coses no en sé ni poc ni gens.

Ni crec que interessi gaire a ningú, com a alternativa, que entri en terrenys nostàlgics (és a dir, embellits pel pas dels anys i la reconfiguració de les memòries) per contar els meus records del Moscari d'un temps, que és un altre estil de pregó.

Del que en sé un poquet més, perquè és d'allò en què hi tenc formació i ha estat el centre de la meua feina, és de salut mental o més aviat de manca de salut mental (de psicopatologia), per ser més precisos. No sé gens si pot ser una bona idea xerrar d'aquestes coses posant-les en relació amb Moscari i per empènyer les ganes de festa o d'orgull de poble o, com a mínim no provocant l'efecte contrari, però jo ho provaré i ja em perdonareu si no l'endevín.

Abans d'entrar en matèria, em puc imaginar que deu pensar mon pare, allà on sia, de veure el seu fill predicant a l'altar de l'església. Somriure polissó, entre divertit i emprenyat, i dient qualque animalada grossa, d'home de conviccions profundes com n'he coneguts pocs i no gaire de missa, per dir-ho suau. I ma mare, que esper que estiguen ple-gats, que li amolla, això ho sé ben cert, com havia fet tantes de vegades mentre mon pare mirava de transmetre'm la seva manera de veure i ser al món, un crit de "Rafel! No digues aquestes animalades davant l'al'lot".

En els darrers anys, especialment d'ençà de la pandèmia de la Covid-19 i de les seves conseqüències (mon pare també hi va néixer, en any de pandèmia, ves per on, el 1918, l'any

SANTA
ANNA

de la grip), es parla molt, jo diria que massa i de manera no gaire encertada, de salut mental. De fet, alguns diuen que som en un moment de crisi de la salut mental o d'epidèmia de trastorns psicològics. Jo no estic segur que siga així, o no tant com diuen, però sí que és evident que hi ha hagut un increment del malestar psicològic i dels problemes d'enteniment/relació entre les persones.

A parer meu, el missatge que sovint es transmet està, com mínim, desenfocat. El pes d'allò que determina la salut mental es posa de manera gairebé exclusiva en el mateix individu –com si depengués només de tu gaudir de benestar o de tenir problemes psicològics i, a més, poder controlar-ho del tot i capgirar la situació en voler si és que vénen mal dades – i se n'oblida un element cabdal, el context (tant físic com, especialment, social), l'entorn on creixen, viuen i es mouen les persones. No estic dient que no hi haja factors personals, n'hi ha i molts. Però l'ambient, incloent-hi la nostra relació amb els altres, també hi juga un paper destacat i, el que tal volta és més important, són més fàcils de modificar que factors interns molt més mals de compondre quan no acaben de rodar del tot fins.

Per exemple, molts de vosaltres segur que heureu sentit a parlar de la necessitat d'educació emocional, d'ensenyar –sobretot a infants i joves– a gestionar les emocions (sí, ells ho diuen així, gestionar; ja veis que a mi no m'agrada gaire). O de com de bé pot anar que la gent aprenga i utilitzi tècniques derivades de pràctiques del món oriental, com la consciència plena (el mindfulness famós). O d'incrementar recursos sanitaris dedicats al tractament de les persones amb problemes de salut mental. Tot això, en alguns casos, pot estar bé. No dic jo que no, però no em sembla encertat (a banda de costós i poc eficient) com a política preventiva d'aquests problemes o per a l'increment del benestar psicològic. El benestar psicològic i els trastorns psicològics són el resultat de multiplicitat de factors, alguns purament individuals (els genètics o temperamentals, per exemple), com ja he dit fa una estona, però insistesc que també deriva, en part, i en una part molt important, de l'entorn que ens envolta i que ens afecta al llarg de tota la nostra vida.

Els tractaments psicològics, de fet, consisteixen bàsicament en un conjunt de tecnologies molt variades que, amb l'objectiu de canviar la conducta de les persones que presenten qualche trastorn i/o nivells baixos de benestar psicològic, procuren,

per una banda, que aquestes persones desenvolupin una sèrie d'habilitats, de patrons de comportament que, per raons diverses, no ha pogut adquirir, exercitar adequadament i/o controlar quan les han de posar en joc, en les condicions naturals del seu entorn (a la família, a l'escola, al barri...) – és a dir, l'ambient no ens ha permès aprendre-les quan i on tocava – (quedau-vos especialment amb això darrer) i, per altra, per a generar unes condicions a l'entorn personal que puguin acabar afavorint aquests canvis de comportament, creant un ambient propici per a la seva emergència, manteniment i promoció.

Per tant, ja es pot veure que l'element contextual, l'entorn, n'és una peça central d'aquestes intervencions, tot i que aquesta part contextual sovint s'oblida, es passa per alt, ja siga per desconeixement, inèrcia o, en el pitjor dels casos, volgutament perquè així alguns s'espolsen les responsabilitats (pares, veïnats, educadors, gestors...) i les enfloquen només a qui acaba estant malament o no tan bé com podria.

És a dir, i hi insistesc per tercera o quarta vegada, s'oblida l'entorn, l'ambient, el context... que en termes tècnics es defineix, a psicologia, com el conjunt de condicions externes – físiques, biològiques, socials i culturals – que influeixen les funcions d'un organisme. Aquesta definició ja duu implícita, altra vegada, que aquests elements externs afecten com ens comportam i ens sentim, el nostre benestar. No ho podem de vista.

Què pensàrieu si, en lloc de construir xarxes de clavegueram, pous negres en condicions, depuradores, plantes de tractament d'aigua... perquè els excrements no contaminin l'aigua dolça, la mar i els animals que hi viuen, aigua dolça que llavors bevem o animals (peixos) que ens menjem, ens diguessen que ens hem d'entrenar a suportar els mals de panxa, practicar el control del vòmit, gestionar les ganes d'anar de ventre o que va nostre això de no emmalaltir, que si tu vols pots? Si el problema és a l'entorn, abans de tractar els problemes que ens provoca en nosaltres, el que hem de fer és modificar aquest entorn i/o servir unes condicions externes favorables per a mantenir la nostra

salut. Idò això que és tan obvi quan xerram de salut física s'oblida que és igualment aplicable a la mental.

Tant s'ha oblidat, que el volum i la qualitat de la recerca que hi ha sobre quins són els factors externs que afecten especialment la nostra salut mental i el benestar és molt més baix del que seria esperable. Però això està començant, afortunadament, a canviar. Perquè precisament aquests factors externs perniciosos sovint són prevenibles i més bons de modificar que els problemes individuals un cop ja han aparegut, com també ja he dit fa una estona.

Jo, ara, em centraré en dos d'aquests elements que, crec, poden ser d'especial interès a Moscardi i, per extensió, a bona part d'una Mallorca en rapidíssima i no sempre positiva transformació. Dos elements dels quals, a més, comencem a saber que tenen un impacte substancial en el benestar psicològic i la salut mental: l'entorn natural – incloent-hi l'espai físic extern dels nostres carrers, places... i els seus entorns – i certes característiques de l'organització social en el poble, de la seva cohesió.

Ras i curt, jo em pens que Moscardi encara té almanco dues característiques que la fan un lloc favorable per a la promoció i manteniment de la salut mental, tot i que em tem que podria ser que estiguen anant a la baixa o que, com a mínim, perillassen. Per una banda, un entorn natural, uns entorns i una estructura urbana prou ben preservats i, per altra banda, una notable cohesió social.

Comencem per això darrer, la cohesió social. Què és i per què pot ser important per al benestar psicològic?

La cohesió social podem definir-la com l'existència de confiança, normes compartides, sentiments de reciprocitat i de llaços relativament estrets entre les persones que fan part d'una comunitat (pot ser una cosa tan simple com saber qui són o què nomen bona part dels que viuen al poble o al meu redol més proper i haver-hi interactuat alguna vegada). I, com ja he dit, hi ha indicis de què una major cohesió social es relaciona amb majors nivells de benestar psicològic en aquells que viuen en aquests entorns.

Però per què passa, això? Sembla que hi ha diferents raons que poden actuar conjuntament. Però en definitiva totes ens duen al fet que aquesta cohesió proporciona una estructura, una xarxa (capital social) que millora l'eficiència de la societat en tant que facilita les accions coordinades (per aconseguir alguna cosa, per resoldre problemes, per discutir iniciatives, per conuiuere...). Anar tots prou a l'una, quan fa falta i sovint sense fer-ho explícit, cap a uns objectius mínims compartits.

Abans d'estirar un poc més el fil de per aquí, no hem de perdre de vista que els humans som animals socials (i com a primats que som, també territorials, tot siga dit de passada) i tenim una necessitat bàsica de sentir-nos membres d'un grup (gairebé tan bàsica com la de menjar i de beure). Ens reconforta el sentiment de pertinença a una comunitat, de sentir-nos arrelats a un territori i a la seva gent. Connectats a algun lloc. Em pens que tots, i aquí ja comença a parlar de perills, hem tengut alguna vegada la sensació, no gaire agradable, de sentir-nos externs a ca nostra. I quan això passa és quan ens en temem de la importància d'estar inserit en una comunitat.

Un dels elements centrals de la cohesió és que entre els integrats de la comunitat hi ha unes normes bàsiques compartides: què es pot fer i què no, com s'ha de fer, que s'espera de tu i què es pot esperar dels altres. I això ens dona seguretat, tranquil·litat, sensació de control. Ens permet, també, seguir rutines. Què he de fer quan algú es mor? Això un temps estava molt ben pautat, en funció de si era de la família, un veïnat o només un conegut. A quina hora pots o no pots anar a ca un altre? (era clar que mai a hora de dinar o de sopar. I més en aquells temps on dir hora de dinar o hora de sopar, volia dir ben bé el mateix per a tothom. Com hora d'anar a jeure o hora de fer feina). I aquesta claredat de norma, aquesta harmonia, proporciona estabilitat emocional.

El reconeixement mutu i la confiança entre les persones de la comunitat, amb un mínim de normes bàsiques, de criteris, de valors compartits, permet, a més, que siga tot el poble qui participi en l'educació dels infants i els joves. És el concepte de tribu. És la tribu qui t'educa, perquè no només hi participa ton pare o ta mare, sinó també el veïnat o la veïnada, aquell conegut de la família, l'amo del cafè o la botiguera que se sent en el dret (en l'obligació, de fet) de dir-te si pots o no pots fer una cosa o de pegar-te un crit

(o donar-te berenar o agombolar-te) si fa falta. L'educació és, entre d'altres coses, la interiorització de normes, d'aprendre a regular el teu propi comportament, d'entendre que el que tu fas afecta els altres i viceversa. I això, en tant que ens dona un sentiment de control sobre el nostre propi comportament i sobre les conseqüències que té que jo faci o deixi de fer una cosa contribueix, i amb molt de pes, al benestar psicològic i a la prevenció d'alteracions psicològiques.

Un altre element que pot semblar més obvi, és el suport social que només pot venir de grups cohesionats. Suport social que no vol dir (o no només) pegar copets a l'esquena a qui està fotut, sinó que el veïnat, el conegut, l'amic o el familiar, hi siga per ajudar-te a fer alguna cosa que tu no saps fer o no pots fer, a donar-te una mà quan van mal dades. I que tu ho sàpigues, que pots comptar amb aquesta gent en fer falta. És ajut instrumental, no només bones paraules (que si no van acompanyades de fets poden fer més mal que bé). I també ser conscients d'amb qui no hi pots comptar, almanco davant unes situacions determinades.

I a l'últim, i no menys important: és en els grups més cohesionats que, per cert, sovint són els que tenen mides mitjanes o petites (també passa amb els estats, amb els països), on la societat és més eficient a l'hora de proporcionar benestar material als seus components, als conciutadans. I sabem que el benestar material és un protector molt, però que molt, potent contra la psicopatologia. Hi ha més trastorns psicològics, i això és una constant arreu del món, a la gent d'estrats socioeconòmics més baixos, d'entorns empobrits i/o sense accés adequats a serveis bàsics.

I suposant, que jo crec que sí, que Moscardi és en una bona posició, encara, en termes de cohesió social, pot ser que això estiga en cert perill?

Malauradament, em pens que sí o que almenys hi ha diferents amenaces potencials que ens sotgen i que hauríem de mirar de combatre. I la festa, la comunitat en festa, n'és un bon antídote. Per tant, que santa Anna i el fadrí major ens protegeixen i ens empeguen a combatre'ls.

Un d'aquests perills és el creixent individualisme extrem que fa, entre d'altres coses, que el carrer, que els llocs compartits (el cafè, la botiga, el centre social, la plaça...) perdin pes com a espais públics, reduint el contacte habitual entre els habitants del poble, impedit aquesta coneixença més estreta, l'enfortiment de llaços, el paper de tribu que educa i s'ajuda mútuament, com ja he dit fa una estona.

Un altre dels perills és el procés d'assimilació cultural, d'aculturació, que no només dilueix el poble sinó que pot generar diferents comunitats sense contacte al mateix territori.

O, encara més, quan sembla que els forans ocupen el lloc de grup dominant (per origen o per riquesa econòmica) perquè ells s'hi senten, per sobre, i ens fan sentir a nosaltres com a simple decorat, com a acompanyants, i en alguns casos fins i tot com a noses. Els interessa la terra, però no la gent que hi era abans que ells vinguessen. Almanco la gent del poble tal com és, com es comporta, com parla...

I això, entre molts d'altres riscos, ho és també per al benestar psicològic, perquè ens socava l'autoestima i ens genera problemes de convivència. Els efectes negatius de l'assimilació i l'aculturació sobre la salut mental estan ben documentats en pobles nadius i minoritzats d'Amèrica, d'Àustràlia o del Pacífic. També en immigrants. Però molt poc, a Europa, per al nats en el mateix territori en què això té lloc i que també pateixen (patim) la minorització, tot i que sembla prou evident que hi són.

Sí que es comencen a estudiar, amb una certa amplitud, els efectes perniciosos sobre el benestar psicològic de la gentrificació, fenomen que té certes semblances amb l'aculturació. Amb aquesta paraulota, gentrificació, es fa referència al procés de transformació física, econòmica, social i cultural d'una àrea geogràfica (un poble, per exemple) on originalment hi vivia gent de classe mitjana, treballadora o en un mosaic interclassista (com passa [passava?] a tots els pobles de Mallorca) i que acaba essent substituïda per forans amb major nivell econòmic i/o estatus social suposadament més alt (almenys ells s'ho creuen i alguns de nosaltres els ho hem comprat).

La gentrificació, a Mallorca, està molt lligada al turisme residencial – estrangers que vénen a viure, ni que siga només uns mesos a l'any al nostre país – i al desplaçament de

població de Ciutat, i no sempre mallorquins que ja en coneixen, més o menys l'essència, cap a la part forana.

I això, a banda de generar inseguretats econòmiques als nadius (pujada de lloguers, que els fills no hi puguin trobar casa, encariment del nivell de vida...), també provoca altres efectes, si es vol més subtils, però que impacten greument en el benestar psicològic.

I ho fan perquè hi ha un desplaçament social (els veïnats de tota la vida ja no hi són), simbòlic, emocional (per indiferència o directament pel rebuig que els nous mostren, obert o implícit, cap a la gent del poble o per als llocs i els costums que per a nosaltres són fites de vida), canvis en el comerç local, afebliment de les xarxes de suport, dels valors i normes bàsiques compartides.

En la mesura que siga a les nostres mans, no deixem que passi. I fer festa, com per nosaltres són les festes (no per fer-nos agradables als estrangers), n'és una petita eina d'aquesta resistència. Per un Moscardi alegre i alhora combatiu, en podríem dir, esforcem-nos a ajudar els nous a ser moscardiens, mallorquins i no permetem que ningú ens vulga convertir en simples còpies d'ells.

I anem a la segona peça, per anar acabant, que ja faig llarg: l'entorn natural.

Hi ha prou estudis que mostren que l'exposició a espais verds promou el benestar psicològic i, en certa manera, tot i que això no és tan clar, ajuda a la prevenció de trastorns psicològics.

Un fet que és prou sabut de fa temps és que viure en entorns amb vegetació (ja siguin parcs extensos o ser envoltats d'espais naturals verds) s'associa amb una millor salut física i una reducció important de morts prematures (fins a un 20% menys) – per exemple, pel simple fet de respirar un aire més net – respecte a qui viu a llocs fora d'espais verds.

En relació amb això darrer, un estudi fet fa uns anys als Països Baixos, va agafar les xifres de suïcidis consumats que hi havia hagut en deu anys, i va mostrar ben a les clares que viure a municipis amb major presència de verd es relaciona amb taxes més baixes de suïcidis. I hem de tenir present que més del 90% de les persones suïcidades estan o han estat diagnosticades de alguna patologia psicològica.

Sembla que els espais verds tenen aquests efectes positius sobre el benestar psicològic per diversos camins.

Un d'ells és que afavoreixen els processos de recuperació psicològica – que alleugen la tensió subjectiva, les respostes d'estrès sostingut – després de l'exposició a esdeveniments adversos, els destrets de la vida de cada dia. És a dir, que tenen un efecte balsàmic i, així, prevenen de les conseqüències negatives per a la salut de la tensió sostinguda durant molt de temps.

També s'ha apuntat que faciliten l'activitat física (que és ben sabut que incrementa el benestar psicològic i redueix la simptomatologia ansiosodepressiva).

I sembla ser, a més, que fan de facilitadors de la cohesió social, com a llocs de trobada.

Per tant, la preservació dels espais naturals, la recuperació dels que s'han perdut o l'enjardinament de zones urbanitzades, no són només capricis de romàntics o d'ecologistes peluts, sinó que juguen una funció important en el nostre benestar, no només físic sinó també psicològic. Hi hauríem de pensar a l'hora de decidir si els eliminam o en fem perdre qualitat – esquarterant-los, degradant-los – per fer-hi carreteres, polígons de serveis o esteses de plaques solars.

Moscardiens, estau (estiguem!) els uns pels altres, aollim els forans integrant-los als nostres costums, cultura i forma de parlar. I servem el fora vila, els entorns del poble, els sementers, les garrigues, els arbres, el boscam. No és un caprici, no és ideologia ni de dretes ni d'esqueres ni damunt ni davall. És per la nostra salut i benestar i, també, per generar riquesa, que això darrer sempre ho diuen, i a la llarga és una bona mentidota, els que rebenten l'entorn físic i social de Mallorca.

Bones festes de Santa Anna, visca Moscardi i visca el país sencer!

Molts d'anys i salut

BASES DEL CONCURS DE DISSENY PER A LA CAMISETA FESTES MOSCARI 2024

L'Associació Joves x Moscarí convoca el concurs per seleccionar el disseny per a la camiseta de les Festes Populars d'Agost de l'any 2024 de MOSCARI. Amb aquesta convocatòria es pretén estimular la creativitat dels artistes participants i fomentar la difusió de les nostres festes.

1. Podran prendre part en aquest concurs tots els veïnats residents de Moscarí que hi vulgui participar de manera individual o col·lectiva presentant una única obra original i inèdita.

2. Els participants tindran completa llibertat per triar el tema, tot i que haurà de ser representatiu de les festes de Moscarí i haurà d'estar orientat en tècnica i sensibilitat a allò que és propi d'un disseny per a una camiseta. La tècnica i el procediment seran lliures, sempre que la seva reproducció en quatrícomia no ofereixi cap dificultat.

3. El disseny s'haurà de presentar en paper, sobre un suport rígid, en format DIN A4 vertical i en format digital. En cas de resultar guanyador, s'adjuntaran tots els fitxers per a l'obtenció de fotolits per a la seva reproducció.

4. El termini de presentació finalitza el 31 de juliol de 2024. Els treballs s'hauran de presentar al Centre Cultural Can Roig, C/ Pou, 4, 07316 MOSCARI, en horari de biblioteca.

5. El participant haurà de presentar el disseny dins un sobre tancat a l'exterior del qual sols constarà el títol de l'obra. El sobre contindrà: el dibuix en paper al revers del qual ha de constar el mateix títol, el suport digital i un full on l'autor/a haurà d'incloure les dades personals: nom, llinatges, adreça, poble, codi postal, adreça electrònica, telèfon i fotocòpia del D.N.I.

6. Es nomenarà un Jurat d'Admissió i Qualificació que estarà format per les persones següents: President: El Batle de Moscarí, vocals: Varis professionals seleccionats entre artistes, professors o dissenyadors gràfics que tinguin una vinculació amb el nostre poble, actuant com a secretari el Bibliotecari Municipal.

7. Una vegada el Jurat prengui l'acord, s'anunciarà el nom del guanyador/a. El guanyador/a serà l'encarregat de presentar el disseny en format digital a fi de poder enviar-ho a impremta per a la plasmació a les camisetes.

8. El premi per a l'autor/a del disseny guanyador serà: la plasmació del seu disseny a les camisetes de les Festes Populars de Moscarí 2024 i dues camisetes gratuïtes.

9. El disseny premiat quedarà en propietat de l'Associació Joves x Moscarí. Els no premiats podran ser retirats durant el mes següent a la data d'elecció de la camiseta guanyadora, després del qual s'entendrà que renuncien a tots els drets sobre els mateixos, no fent-se responsable l'organització dels desperfectes que involuntàriament puguin ocórrer.

10. La presentació de treballs en aquest concurs implica la total acceptació de les presents bases.

Vos animem a participar a tots i a totes, i què guanyi el o la millor!
Organitzat per l'Associació Joves x Moscarí

FADRÍ MAJOR des de la recuperació de la festa:

ANY 1982:	Arnau Rebassa Socias.
ANY 1983:	Josep Antoni Seguí Solivelles.
ANY 1984:	Gabriel Martorell Palou.
ANY 1985:	Joan Seguí Solivelles.
ANY 1986:	Arnau Rebassa Socias.
ANY 1987:	Joan Bennassar Rebassa.
ANY 1988:	Macià Rebassa Socias.
ANY 1989:	Joan Manera Muñoz.
ANY 1990:	Vicenç Martorell Palou.
ANY 1991:	Rafel Gelabert Tortella.
ANY 1992:	Antoni Muntaner Perelló.
ANY 1993:	Tomeu Gelabert Tortella.
ANY 1994:	Antoni Bennassar Rebassa.
ANY 1995:	Antoni Morro Socias.
ANY 1996:	Miquel Buades Tugores.
ANY 1997:	Rafel Palou Buades.
ANY 1998:	Gabriel Muntaner Perelló.
ANY 1999:	Llorenç Palou Buades.
ANY 2000:	Fernando Seda Cepero.
ANY 2001:	Guillem Massip Gual.
ANY 2002:	Jaume Bennassar Rebassa.
ANY 2003:	Joan Cerdà Sans.
ANY 2004:	Llorenç Vicens Tortella.
ANY 2005:	Joan Carles Morata Seguí.
ANY 2006:	Martí Vallespir Solivellas.
ANY 2007:	Macià Tugores Moreno.
ANY 2008:	Pere Gelabert Tortella.
ANY 2009:	Arnau Tugores Rayó.
ANY 2010:	Macià Muntaner Gili.
ANY 2011:	Llorenç Tortella Gost.
ANY 2012:	Joan Gelabert Tortella.
ANY 2013:	Miquel Ferrer Pericàs.
ANY 2014:	Biel Tugores Oliver.
ANY 2015:	Tomeu Buades Alorda.
ANY 2016:	Pep Mulet Solivellas.
ANY 2017:	Marc Palou Buades.
ANY 2018:	Antoni Palou Morell.
ANY 2019:	Damià Andreu Ripoll.
ANY 2020:	Joan Francesc Palou Buades.
ANY 2021:	Simó Romillo Verdejo.
ANY 2022:	Llorenç Tortella Alomar.
ANY 2023:	Daniel Belda Jennings.

M O S C A R I

Organitza

Patrocina

Ajuntament de Selva

**PARRÒQUIA DE
SANTA ANNA
MOSCARI**

SA PARELLADA
FINCA AGROTURISME

Hotel CAN RIERA****